

АБОНАМЕНТИ:

Въ България, за год. 14 лв.
 За сѣверното за год. 28 лв.
 Единъ брой 10 ст.

ВЪСТНИКЪ ДОБРУДЖА

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУД

Малкия периодичникъ, ср

Градската библиотека

ОБЯВЛЕНИЯ:

На III стр. 30 ст. на кв. ом.
 На IV стр. 20 ст. " " "

Адресъ:

в. „Добруджа“ — Бабадагъ.

Ръкоп. не се връщ. пазагъ

Варъ

СВѢТЪ

Турско-българскиятъ споръ. — Черноморскиятъ въпросъ. — Единъ чужденецъ за ромънскитъ затвори. — Букурещкия договоръ. — Волята на добруджанцитъ. — Германската преса се оправдава. — Негодуванието на безработни отъ Ромъния. — Изъ Ромъния, Бесарабия и чужбина. — Новата офанзива на западъ. — Хроника. — Мартирологъ.

П. Т.

Турско-българскиятъ споръ.

Въ бр. 143 на нашия вѣстникъ намечатиме извлечението отъ уводната статия на Оскаръ Мюллеръ въ в. Norddeutsche Allgemeine Zeitung. Въ едно отношение тя представлява за насъ известна важностъ и заради това дѣлимъ да ѝ отдадемъ пажното внимание.

Авторъ счита, че „първата задача на съюзната политика е развиването и засилването на междусъюзническитъ отношения“. Тукъ той попада тъкмо на онай истиня, отъ която трябва да се преникне всѣки държавникъ и политикъ отъ държавитъ на Централния съюзъ. Не веднажъ сме поддържали мисълта, че ролята на Четворния съюзъ не се изчерпва съ съюзната война. По всѣко изглеждане, че края на страшната кървава трагедия няма да донесе мечтания траенъ миръ между народитъ, а че ний пакъ ще живѣемъ на вулканическа почва въ Европа. Самия истиникъ на самосъхранение ще накара държавитъ да дирятъ нови концентрации, ако съществуващитъ днесъ остарѣятъ за времето си.

Нашата дълбока вѣра си остава непоколебима въ едно — бѣднатъ събития и интереси ще наложатъ едно по-тѣсно сближение между държавитъ отъ Четворния централенъ съюзъ. Това разбира се при едно единствено условие — равноправностъ и взаимностъ, както удачно заяви подпрѣседателя на германския райхстагъ г. Пааше. Не се ли третиратъ държавитъ на еднакви начала, вижда ли се слабата въ око̀то на едната, безъ да се забавлява гредата въ око̀то на другата, преварватъ ли се прѣвъ игнени уши интереситъ на някого, когото широко и всѣгда се покровителствуватъ тия на другитъ, ачностъта на едни поглѣща ли неотемленитъ права на другитъ, рѣчь не може да става за равноправностъ и искренности. А изглежда, че именно опрѣмо насъ българитъ не се признаватъ тия максими. Трѣбваше на оцѣната да се постави първия балкански въпросъ — въпроса за оправданостъ бѣднатата политическа сѣдба на Добруджа, за да се яви истината въ своята пълна голота. Почнаха се надпрѣварвания въ пазарѣци и претенции. Когато при други случаи нашитъ съюзници отиваха твърдъ далечъ въ пазенето на своитъ даже най-далечни интереси и по някога се самозабравяха въ своитъ претенции, намъ се отрѣче сѣщията на едно наше признато право. Мащаба не бѣ единъ и сѣщъ. За това ний въ единъ отъ миналитъ си броеве трѣбваше да поставимъ открито единъ болѣзненъ въпросъ: дали на сѣщитъ начала, възъ основа на които бѣ рѣшенъ Добруджанския въпросъ, се поставятъ въпроситъ за Ливландия, Естландия, Кавказъ и черноморския флотъ.

Нашия нѣмски събратъ отива по-далечъ, за да изпадне въ една грешка, резултатъ на несъобразяване съ дѣйствителното положение.

Говорѣйки, че прѣдъ важнитъ задачи на съюза, арбѣнитъ въпроси трѣбва да замратъ, той заключавал, че турско-българския граниченъ споръ не представлява такава важностъ, че да има значение върху бѣднатитъ съюзнически отношения, понеже въпроса се касалъ за една малка територия, която не можела да играе съществена роля прѣдъ напознатото обединение на България на Балканитъ и голѣмия просторъ за разширение на Турция въ Азия. Намъ се хвърля въ очи непослѣдователността въ германската политическа мисль. Не прѣди много другъ нѣмски събратъ бѣше направилъ въпросъ, че Германия въ Букурещъ не бѣла гарантирала положението на нѣмскитъ колонисти, които населяваха тукъ-тама Южна Добруджа. Това ни кара да си представимъ, съ какви подробности нашитъ съюзници искатъ да уредятъ вончѣи въпроси, които отъ далечъ или отъ близо ги засѣгатъ, сѣчтайки ги всѣкога и всѣгда за съществени. А отъ насъ даки се поставя по сѣщия начинъ?

Спорѣтъ между Турция и България въ оцѣната на нѣмскитъ мѣсто да представлява една толкова дребна въпросъ, обаче той за насъ българитъ е отъ първична важностъ. Ний не сме въ положението на велика държава, не мислимъ, че ще станемъ такава, нито нѣмъ аспирираме за това. Ний по редъ съображения не можемъ да поставяме на търговски начала своето национално обединение и не сме въ положение за комерически съетки да спекулираме съ родната си земя. Насъ не ни бѣзватъ никакви сътовни пазари и патища; ний се боримъ само за своета политическа и економическа независимостъ и за своето национално обединение. И за това именно въ нашата оцѣ турскитъ претенции не сѣ една дребна въпросъ, която трѣбва да замѣтне прѣдъ голѣмитъ съюзни задачи. Друго яче би се сложило въпроса, ако ний се борѣхме само за да бѣдемъ «герои» и съ ридарски жестове покаме да служимъ и се жертвуваме за чужди интереси. Не намъ обаче се припада първоначална роля, защото не сме ний, малка България, която трѣбва да даде на свѣта примѣръ за идейно себеприцание.

Постави ли се пѣкъ въпросѣтъ на началото на честъ, то мислимъ, че въ тоя случай всѣки управѣ би засегналъ най-малко насъ българитъ. Не може да става и рѣчь за честъ тамъ, гдѣто нѣкой трѣбва да бѣде изнуденъ въ своитъ придобити договорни права. А трѣбва да не се забравя, че съ пѣната на отстъпникитъ въ 1915 г., се издига моста на вблѣженостъ между София и Цариградъ. Той само фактъ трѣбва да убѣди нашитъ приятели, че тогава ний сторихме послѣднитъ жертви, които можехме да направимъ на Турция и че онова, което ни се отстъпило не е парче земя безъ особено за насъ значение.

Умоляватъ се г.г. абонатитъ на в. „Добруджа“ при подпоземане на абонамента и промѣна на адресѣтъ си, НЕПРѣВЪЖНО да съобщаватъ и ъ въ етикетчето, на което сѣ напечатана адресѣтъ ний

Отъ Администрацията.

Непокоеностъ на бойнитъ фронтѣ.

Възбужданъ отъ Шаба на дѣйствуващата армия
 въ 12 юний 1918 г.

Македонски фронтъ. На пѣколко мѣста по фронта, особено западно отъ Охридското сѣзеро, южно отъ Хума и при Дойранъ, отъ време на време артилерийския огънь отъ двѣтъ страни бѣше доста силенъ. Въ Мълевско нашитъ прѣдѣи части разпрѣснаха съ огънь силно неприятелско щурмово отѣзление. Въ прѣдпозначената мѣстностъ про долна Струма успѣхитъ за насъ патрулни отѣпки.

Съюзнически свѣдѣния.

Знаменъ воененъ театръ. Берлинъ голѣмата контра атака на французитъ, които искаха да си възвѣрнатъ височинитъ доко-западно отъ Ноайонъ, бѣде отблъсната съ тѣсви за неприятелѣ загуби. Между Мери и Бело, гдѣто неприятелската контра атака се разбѣи въ нашата контра такава, лежатъ множество бронирани автомобили, унищожени отъ нашия огънь. Западни брѣтъ на Оазъ, сѣверно отъ устѣето на Мацъ, бѣ отчистенъ отъ неприятелѣ. Числото на взѣтитъ до сега пѣлници достигна цифрата 13000 души. Загубата на височинитъ юго-западно отъ Ноайонъ принуди неприятелѣ да опразни позицитъ си въ гората Карлатовъ по източния брѣтъ на р. Оазъ. Ний прѣследваме отоглѣдающия неприятелъ задъ Карлатовъ и Ково и достигнахме съ бой линията сѣверно отъ Баи-Траси де Монъ и западно отъ Намиселъ. Числото на пѣлницитъ, които взѣхме на западни фронтъ отъ 21 мартъ до сега възлизатъ на повече отъ 205,000 души. Юго-западно отъ Ноайонъ и южно отъ Кна се водятъ мѣстни боеве.

Италиански фронтъ. Виена. По планинския фронтъ и по фронта на р. Пиаво, продължителни артилерийски боеве. Въ сектора западно отъ Азияго и при Монте-Асолоне, ние отблъскахме неприятелскитъ атаки. Въ Албания, въ областта сѣверо-западно отъ Корча, боеветъ съ французитъ продължаватъ.

Неприятелски съобщения.

Парижъ. Сѣверно отъ Марна нашитъ войски си взѣха обратно Монтекуръ и горитъ сѣверно отъ Ену и южно отъ Бусмаръ. По останалия фронтъ опрѣкойно.

Германската преса се оправдава.

Ний искаме опогодбата между България и Турция, за която германската политика се грижи, да бѣде оправедлива и безпристрастна и за двѣтъ страни. Налига се, на първо мѣсто, за двѣтъ участвуващи държави да се намѣри едно разрѣшение, което по възможности да докара провизорума въ Добруджа до едно благоприятно положение. Трѣбва при това да се опомени за едно заблудение, което една частъ отъ българската преса поддържа, като се оплаква върху привременното разрѣшение на добруджанския въпросъ; кондоминиумътъ се избра въ Букурещъ по българско прѣдложение, като една задоволителна временна форма. Германия се съгласи върху кондоминиума съ очакване, че България и Турция скоро ще се опогодятъ върху твърдъ маловажни въпроси за Марица, прѣдвидъ и съобразно другитъ ползи и задачи на новото време. Съгласието е сѣще въ изпитание, за което българската преса намира още причина да се оплаква отъ Букурещкия миръ. Разбира се, за това нѣма причини, което и българската преса навѣрно ще признае, при едно обективно оцѣнение на фактитъ. Единъ погледъ върху положителното обществено мнѣние въ Германия, което желае единъ пѣстливъ успѣхъ на голѣмитъ български национални идеали, е достатъченъ да убѣди нашитъ съюзници на Балкана, че тѣхнитъ жизнен интереси не могатъ да намѣратъ по-добъръ приятелъ и помагачъ отъ Германия, които бѣше, и и ще бѣде такава Norddeutsche Allgemeine Zeitung.

Г. Тодоровъ

Черноморският въпросъ.

Въ изтокъ възникнаха много въпроси. Проването на Русия отвори едно богато наследство. Докато тя се стремеше да открие дългоочакваното наследство въ Австрия и Турция, събитията наложиха публичната разпродажба на фалиралата царска Русия, на нейните широки земи и богати имоти.

Всеки новъ денъ ни носи и по единъ новъ въпросъ, отъ общия сложенъ и комплициранъ източенъ въпросъ. Въ Бръст-Литовскъ еднакво се повдигнаха и развѣшиха доста въпроси, отъ които нѣкои напълно, а много само отчасти. Украйна, за нейните окончателни граници Естландия, Курландия, Литва, Финландия, Балтийскитѣ острови, това сѣ иманата на една малка частъ отъ въпроситѣ въ сѣверния изтокъ. Въ Букурещъ също така се полуразвѣшиха единъ комплектъ отъ въпроси въ централния изтокъ, като Добруджа, Весарабия, устиата на Дунава, Кавказъ, Кримъ и други.

Въпроситѣ продължаватъ да никнатъ изобилно като гъби. На сцената се явиха Сибирски въпросъ, Донски, Транскавказки, Арменски, Персийски и пр. Концитѣ по-вече се заплитатъ. Може би, скоро ако бждатъ повикани и нѣкои актуални въпроси на далочния изтокъ, началото и края на концитѣ не ще могатъ и да се хванатъ, по простата причина, че не всеждѣ се прѣдпочита и избира окончателното и радикално разрѣшение на съществени въпроси, а се оставятъ много нѣща недоразрѣшени, за сѣтка на малки и наумѣстни претенции и капризи.

Въ срѣдата на съществени въпроси, близи до българската кожа е нововъзникналия черноморски въпросъ. Съ буенъ строежъ въ него, на първо мѣсто, се хвърля Турция. За нея нѣма въпросъ който да е отъ маловаженъ характеръ. На каквото и да хвърли око, тя веднага се прѣстраства съ нпзина на скорооздравѣлъ дългогодишенъ боленъ. Такъвъ е случая и съ черноморския въпросъ. Нейната преса се пълни съ горещи статии за турската хегемония надъ Черно море. „Икдамъ“ пише: „Сѣга Черно море е подѣлено между Украйна, Кримъ, Сѣверенъ и Юженъ Кавказъ, Ромъния, България и Турция. Възвѣтъ отъ това съществена промѣна въ положението на Черно море е и общото владѣние на Сѣверна Добруджа и дунавскитѣ устия. Кьстенджа е осигурена за Германия за 99 години. При това ново положение Турция заема най-големия брѣгъ на Черно море. Въ нейни раѣъ е и най-важния опоренъ пунктъ — протоцитъ, а също и пристанищата Синоупъ и Ватунъ. Въ областта на Черно море се създава ново положение. То изисква една силна Турция. Постоаното равновѣсие въ Черно море е закрѣпаването на Турция“. А в. „Танинъ“ пъкъ обяснява на съзвѣнцитѣ конкретно, кога ще има силна Турция: „Чрѣвъ вземането на черноморската руска флота“.

По всички посоки, на всички страни Турция иска да се разширява, все за да стане силна и да гарантира равновѣсието! Турция вчера искаше частъ отъ Добруджа и югоизточна Македония, Кримъ и Кавказъ. Днесъ иска Черно море и руския флотъ, Тифлисъ и частъ отъ Персия, а утрѣ Богъ знае още какво и какъ и всичко това въ името на „силна Турция“ и „равновѣсието“. Колко сѣ съвѣстливи тия два турски мотива не ни е сега работата да разглеждаме. Едно е истина, че цѣлата на всичко това което прави Турция е да стане силна. Ние българитѣ не ѣ завидваме въ нѣщо, не искаме да прѣчимъ на турската сила и закрѣпаването на Турция. И политично и разумно е това, което върши Турция за да стане силна. Слабиятъ е обреченъ на изгнание. Нека Турция закрѣпва по нѣтъ на своята националистична гравитация. Дори и вѣтъ отъ тая граница тя може да направя нѣщо за своето закрѣпване, но тогава и създатѣ ѣ имать думата за проловутото равновѣсие. Черноморскиятъ въпросъ, който се повдига отъ нея, не е чисто турски въпросъ. България има голѣмъ прѣстъ въ него и то отъ жизнено значение. Плѣчоването на руския флотъ също не е безразлично за България. Успѣхитѣ на Сюзъ на изтокъ, западѣ, югъ, Палестина и Мезопотамия сѣ също съзвѣни успѣхи. Вѣтъ и на право на пай. Съ каквото право въ Букурещъ се даде пай на Турция въ Добруджа, по сѣщото се слѣдва пай и на България въ Черно море, което е отъ жизнено значение за нея. И ние искаме и искаме цѣла Добруджа за силната и обединена България. И на пастъ се отстапи територията на Марица за да сѣ закрѣпимъ по една необходимостъ солиденъ пѣтъ на Бѣло море. А Турция сѣ каква лека рака и сърдце повдигна маловажния за нея въпросъ за компенсация? А казано е, че сѣ каквото аршинъ мѣримъ на хората, сѣ такъвъ ще мератъ и на тебѣ. Нѣма имать смисълъ съществуването на една подобна егостичностъ и прѣдирчивостъ между съзвѣници, каквото допусна Турция въ Букурещъ? Оже не е късно. На турскитѣ идеали България не гледа сѣ злобно око. Перспективитѣ за турското разширяване въ Мала Азия сѣ най-жестливи. Нека се оставятъ на страна дробнитѣ смѣтки въ България, които иска единствено националното сѣ обединение въ тѣсната балканска плѣкъ. Инакъ и ние нѣма защо да отстапваме отъ теорията на пайовѣтъ.

Договора за мира между централния съюзъ и Ромъния.

(10) ГЛАВА XI. — ФИНАНСОВИТѢ ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА РОМЪНИИ.

Единствения членъ 42 на тая глава прѣдвѣжда че въ четири седмици отъ подписването на мирния договоръ ще се събератъ въ Берлинъ прѣдставители на подписанитѣ дотавра дѣржави, за да постигнатъ подробни споразумѣния, касателно изпълнението и покатѣшното гарантиране финансовитѣ задѣлжения на Ромъния.

ГЛАВА XII. — ЗАКЛЮЧЕНИЕ.

Заключителнитѣ разпорѣдби прѣдвѣждатъ, че тои допѣлнителенъ договоръ, като съставляющъ нераздѣлна частъ отъ мирния договоръ, трѣбва да бѣде ратифициранъ едновременно сѣ него (чл. 43) и че влиза въ сила едновременно сѣ него (чл. 44). За допѣлвано на тоя договоръ и за изпълнение на прѣдвѣденитѣ въ него по нататѣшния споразумѣния, трѣбва въ срокъ отъ 4 мѣсеца отъ ратификацията да се събератъ въ Берлинъ прѣдставители на договорящитѣ страни.

Тоя допѣлнителенъ договоръ както, и другитѣ договори между насъ и Ромъния, съдържа нѣкои празноты и недостатѣци, които се дължатъ на обстоятелствата, при които той е създаденъ и на прѣчатѣтъ, които сѣ срѣщатъ при неговото съставяне. Прѣди да се занимаемъ съ тѣхъ, ний ще прѣдадемъ съдържанието на специалнитѣ договори, сключени отъ Германия и Австро-Унгария съ Ромъния. (Слѣдва).

ПРѢГЛЕДЪ НА ПРЕСАТА.

Vossische Zeitung. Врѣменното владѣние на Сѣресъ, Драма и Кавала отъ България бѣше въ връзка съ неутралитета на Гърция, до като послѣдната се въздържаше отъ всякаво несприятелско дѣйствио орѣну насъ. Сѣга вече това не съществува, Гърция официално се намѣра въ война съ България. Това доказватъ комуникатата, както на българския генераленъ штабъ, тъй и на антапскитѣ сѣржави. Прочее, за България врѣменния характеръ на тия владѣния отъ тия области е вече напълно безпрѣдметно.

Нѣмското обществено мнѣние, което обсъжда тоя въпросъ, трѣбва да познава дипломатическитѣ матернали отъ балканската война. Еждѣто ясно се доказва, че тогава Гърция не е дѣржала на прѣтежането на тия области, а само на Солунъ и на съотвѣтния малкъ хинтерландъ. Да не се забравя сѣщо, че прѣвъ 1915 год., самъ Венизелосъ прѣдлагаше сѣжитѣ области на България въ сѣгласие съ Антантата, за да бждатъ спечелени българитѣ орѣну Турция. Въ нѣкое врѣме Гърция и нейното правителство не сѣ гледали на тия области като на такива отъ жизнена грѣчка необходимостъ. Ако, обаче, тѣ, слѣдъ намѣсата на Ромъния прѣвъ 1913 г., взеха тия земи, то това не бѣше отъ желанието имать една национална граница, а само отъ чисто стратегически съображения.

При разглеждането на тоя въпросъ отъ нѣмската преса и общественото мнѣние да се иматъ прѣдъ видъ дѣтъ нѣща: първо, че България за пастъ е единъ пѣренъ и достовѣренъ съзвѣникъ и че тя сега се бие сѣщо така, както и прѣвъ 1913 г. съ редовни грѣчки войски и второ, да се информира добръ войтъ отъ историята на балканската война, прѣди да се произпоя по въпроса и да не забравя, че документитѣ на сегашнитѣ грѣчки вѣстници отъ онова врѣме сѣ издала присѣда за областитѣ Сѣресъ, Драма и Кавала въ полза на България.

Наставяването на ромънитѣ добруджанци.

Ромънското правителство прави най-големъ улеснения и раздава земя въ Делтата и Весарабия на всички ромънски сѣмейства, които се изселватъ отъ Добруджа. Ежедневно само прѣвъ Тулчанския пунктъ минаватъ съ стотици ромъни, които, прѣдъ видъ облагатѣ които намиратъ, напуцатъ Добруджа.

Йосифъ Кисманъ.

Въ ромънскитѣ затвори прѣвъ войната.

(Продължение отъ брой 144).

Тѣй въ продължение на мѣсто 18 мѣсеца задѣржане посетихъ 6 затвори, като само веднѣжъ ми се прѣдоставиха прѣвозни срѣдства, въ началото на октомври 1916 год. отъ военния затворъ Домнеши при Букурещъ до Дорохой въ сѣверна Молдова — и то вслѣдствие приближаването на войскитѣ на централнитѣ сили.

Най-тежко прѣкарвахъ въ Домнеши. Той е единъ демонтиранъ букурещки фортъ, погребѣ на който е прѣобърнатъ въ жилище за затворници; е изкопанъ около 7 метра въ земята и стѣнитѣ му сѣ отъ масивенъ бетонъ. Прѣстоиането тукъ е крайно оѣмнателно за здравето. Въ мирно врѣме въ този фортъ сѣ бѣше задѣржани малкъ брой войници, които сѣ очаквали оождаването си или сѣ излѣжавали кратковрѣмни наказания. При избухване на войната, въ тоя затворъ бѣха хвърлени не по малко отъ 200 души цивилни. При все това, тѣсното пространство бѣше най-малкото нещастие отъ ония, които прѣживѣхме. Махоритѣ подъ чийто команда бѣхме, г-нъ Анджелану, откриваше сѣ по-изтънчени срѣдства, за да направя, колкото се може, по-тежко нашето положение. За положението на ромънската армия, той отмишчаваше на пастъ. Отъ като се явиха първитѣ аероплани надъ Букурещъ, жертви на които станаха ототани хора, неговия отмиштителенъ бѣсъ не признаваше никакви граници. Ний трѣбваше да изплащаме за „варварското воюване“ на нѣмцитѣ, въпрѣки, че само нѣколко дѣна прѣди това ромънскитѣ вѣстници се хвалѣха, каквотѣхнитѣ аероплани хвърляли бомби надъ Сѣния. Нашия началникъ на затвора дойде до озвѣряване отъ единъ доносъ на нѣколко наши „оѣквартиранти“ — „истински ромъни“, изпаднали въ немилостъ прѣдъ полицията, че нѣмцитѣ сѣ поорѣщали приближающитѣ аероплани съ урѣ и развѣти крѣпичи. Въ този и въ много други подобни случаи, тѣзи арестуванни, бивши полицаи, въ по-големата сѣ частъ трансилвански ромъни, се мѣчеха, чрѣвъ лѣжливи доноси противъ чужденцитѣ да възпятаватъ своята тѣврдъ разклатена репутация на „добри ромъни“. Слѣдъ първото аеропланно нападение въ Домнеши зацарува единъ адски режимъ, който бѣ коствалъ живота на мнозина, ако на 14 октомври не бѣ получена заповѣдъ за прѣхвърляне на затворницитѣ въ Молдова. Всички купени отъ насъ провизии, както и донесенитѣ отъ насъ въ затвора дрѣхы и постилки, на какъо казано военкитѣ ни вѣщи, бѣха отнети, останала незабѣгнати отъ конфискацията само очилата и вѣнчалнитѣ ни прѣстѣни. Повече не видѣхме провизии, които въ голѣмо количество бѣхме сѣ накупили за уредената отъ насъ затворническа лака. Кждѣ тѣ сѣ потѣвали и какъ е станала разпродажбата, за войско може да даде свѣдѣния единствено господенъ майора. Ний бѣхме наказани на „хлѣбъ и вода“ и при тая храна трѣбваше да вадимъ вода съ помпи и да излѣжаваме всякакви други тежки работи. Щомъ се зададѣха аероплани, заставиха ни да се нареждаме на двора, като нѣмешки за бомбитѣ, а въ оѣщото врѣме храбрѣ майоръ се гушеше въ вѣтрѣшността на форта. Полицията бѣше между насъ и често нѣтъ отдѣлни лица ставахѣ нейни жертви. Единъ лоша дума отъ нѣкога за майора бѣ достатѣчна за да се хвърли нѣкой нещастникъ въ карцера или тѣмната килия, кждѣто сѣ недѣли лежеше, безъ да знае за какво. И въ ония страшни и мѣлителни дни при едно инспектиране на затвора, прѣдѣкта за полицията Горбеку и полицейския инспекторъ Раваилъ, слѣдъ една обмолка на помѣщението, изказаха на крѣтко мѣтвѣното сѣ отъ думитѣ: „единъ тѣврдъ благъ режимъ“.

(Слѣдва).

ВОЛЯТА НА ДОБРУДЖАНСКОТО НАСЕЛЕНИЕ

СОФИЯ.

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ЦАРЯ.

мѣстниятъ народенъ комитетъ въ с. Кара-суларъ Добришка околия, празнувайки днесъ празника на народната просвѣта който свързва всички българи, сѣ прискѣрбѣ гледа на сторената съ Сѣверна Добруджа несправда въ Букурещъ. Мирнитѣ Букурещки договори отнима нашето право за самоуправѣване, тѣржественно прокламирано въ Бабадашкия Народенъ Сѣборъ. Храбритѣ български синове, крѣпени отъ конешитѣ на цѣлия български народъ за нѣлно обединение на родината ни до устѣта на Дунава, прѣлѣха изобилна крѣвъ по плоднитѣ родни добруджански поля сѣ единствениата надѣжда, че цѣлокупна Добруджа ще остане наша.

Протестираме срѣщу всякакъвъ искусственъ кондоминиумъ, искаме всички добруджанци да дпшатъ чрѣвъ дробовѣтъ на майка България и само подъ българско управление.

Прѣдседателъ: Д. Райчевъ
Секретаръ: К. Христовъ

Царю,

Следъ епископските борби за свободата и на нашите поробени край, въ който неброени беззавѣтни терор сложиха коотитъ си, за да изпълнятъ завѣта на самопожертвувателъ се прѣзъ турското робство за свободата на България плеада родолюбци, на чело съ революционеритъ: Раковски, Левски, Ботевъ, Караджата, ние съ слъзи отъ радостъ посрѣщаме денятъ, въ който изгрѣ свободата и за насъ. Но днесъ, 24 май, когато тържествено празнуваме и чествуваме паметта на братята първоучители и равноапостоли св. св. Кирилъ и Методий, нашето свѣтло празненство се помрачава отъ несправдата на Букурещкия договоръ, който е отрицание на нашето право за самоопредѣление — тържествено прокламирано въ паметния добруджански народенъ съборъ въ Бабадагъ. Ние искаме незабавно да задисаме съ дробовѣтъ на майка България. Царю, ние разчитаме на Вашата защита и благоволение, за да заживѣе свободно въ границитъ — до устието на Дунава, на землието ни отечество — България, подъ непобѣдимия омигитъ на Ваше Царско Величество. Богъ да кръпн дѣлощата Ви и да Ви дарува дълголетие.

Да живѣе непобѣдимата българската войска.

Прѣдседателъ на мѣстния комитетъ въ с. Телца, Исакиенско: Ат. Говедарски.

Секретаръ: Тодоръ Миронъ.

МИНИСТРЪ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ.

Въ тоя моменти отъ Охридъ до Черно-море, отъ Дунавъ до Бѣло-море, камбанитъ биятъ всждъ, кждто се чува родна рѣчь, да отидатъ въ черква и да се помолятъ за душитъ на солунскитъ братя и да извикатъ съ по-силентъ гласъ, че сж българини и че пазятъ завѣтитъ на Кирилъ и Методий, които ни сж дали народна душа и воля, за да отбавятъ братята и синоветъ ни, като гранитъ, нападенията на много народи съ много бой. Тоя денъ е тържество за насъ въ сегашния моментъ. Ще се боримъ до край за пълното ни обединение. Искане родна рѣчь всждъ да чуваме и родно управление да имаме. Паметниятъ съборъ въ Бабадагъ отдавна каза думата си.

Мѣстниятъ Народенъ Комитетъ въ с. Исклякъ-Джаферка, исакиенска околия, като Ви изпраща най-сърдечни поздравления по случай всенародния празникъ, моли Бога да Ви дарува съ куражъ, за да устоите до край народнитъ идеали и завѣтитъ на героитъ свѣтци — обединението на България.

Прѣдседателъ: Иванъ Дамьяновъ
Секретаръ: Лука Ларевъ

Мѣстниятъ Народенъ Комитетъ въ с. Копуки, празнувайки днесъ празника на родната българска просвѣта, който свързва всички българини и ги кара да се чувстватъ, като едно нераздѣлно цѣло, съ дълбока тъга гледа на несправдата, сторена съ мирния Букурещки договоръ, който с отрицание на нашето право на самоопредѣление, тържествено изразено на добруджанския народенъ съборъ въ Бабадагъ. Дълбоко вѣрваме, че българския народъ ще ни даде пълната си поддрѣпа въ борбата ни за постигане нашия идеалъ — обединението на цѣла Добруджа съ майка България. Българската армия, която ороси нашитъ плодородни поля съ своята цѣнна кръвъ, изкупи напълно нашата свобода. Ние, добруджанцитъ издигаме нашия мощентъ протестъ противъ създадения изкуственъ кондоминиумъ. Настоятелно искаме веднага присъединяването на цѣла Добруджа къмъ България и въвеждане българско управление.

Прѣдседателъ: Т. Атанасовъ
Секретаръ: Райчевъ

Празнувайки днесъ въ с. Фрикаей, тулчанско, всенародния празникъ на българската просвѣта, основитъ на която се положили отъ неуморнитъ наши свѣтци, св. св. Кирилъ и Методий, обединителитъ на българската нация, съ сръбъ на душата си опомняме за несправдата, извършена съ Букурещкия договоръ, който създаде кондоминиума за сѣверна Добруджа, въпреки самоопредѣлението ни, изразено съ пълно единодушие на народния съборъ въ Бабадагъ. Протестираме най-енергично противъ разпокъсването на този многострадаленъ кжъ отъ нашето общо отечество — България. Най-настоятелно искаме въ скоро време да се прѣмахне тази неправда и ни се даде възможностъ, обединени напълно съ майка България, да задисаме свободно съ нашата духовна и материална култура.

Прѣдседателъ: Т. Миталой
Секретаръ: А. Чобановъ.

Мѣстниятъ народенъ комитетъ въ с. Католай тулчанско, празнувайки всенародния празникъ на родната ни просвѣта, който свързва всички българини и ги кара да чувстватъ и дѣшатъ като една душа, съ оторчение посрѣща сторената спрямо добруджанското население неправда въ Букурещъ.

Мирния Букурещки договоръ, е за насъ едно отрицание на нашето право за самоопредѣление, тържествено прокламирано въ народния ни съборъ. Разчитаме на поддрѣпата Ви да останемъ до Дунава, съ всичкитъ му природни богатства, къмъ общото ни отечество — майка България. Вѣрни синове на завѣтитъ на нашитъ славни герои, които съ кръвта си оросиха плоднитъ ни поля, освѣтиха нашата свобода.

Ний издигаме мощентъ протестъ противъ всякаквъ изкуственъ кондоминиумъ. Искане да дѣшаме въздухъ чръзъ дробовѣтъ на майка България и само подъ родно управление, като недѣлима частъ отъ българското тѣло. Съ нетърпение чакаме да празнуваме празника на празникитъ.

Прѣдседателъ: С. Петковъ.

Секретаръ: И. Генчевъ.

ГЛАВНОКОМАНДУЮЩИЯ ДѢЙСТВ. АРМИЯ.

Празнувайки днесъ тържествениятъ празникъ на българската просвѣта св. Кирилъ и Методий, следъ отстранението на 38 годишното ромънско политическо, поднасяме Вамъ и на храбрата българска армия, Господине Генерале, нашитъ най-сърдечни поздравии и благодарности, за гдѣто не пощадихте оскжнитъ жертви на майка България, виновницъ на днешното ни тържество. Нека ни бжде позволено да покажемъ и болкитъ на сърдцето си, за отрицанието на нашето самоопредѣление отъ Букурещкия договоръ, тържествено прокламирано въ паметния народенъ съборъ въ Бабадагъ.

Ний още не губимъ надеждата, г-не Генерале, че Вий и българскиятъ народъ не ще оставитъ гробовѣтъ на свойтъ храбри, юнашки загинали синове въ чужди рѣцѣ. Ний напълно сме увѣрени, че ще бждемъ поддрѣпени въ борбата за пълното обединение на родината ни до устието на р. Дунавъ къмъ общото ни отечество България.

Имѣд. на М. Д. Н. Комитетъ въ с. Кавгаджи, Коджалашко: Из. Георгиевъ
Секретаръ: Ж. Петковъ

Мѣстния народенъ комитетъ въ с. Копуки, празнувайки днесъ празника на родната българска просвѣта, съ дълбоко огорчение гледа на сторената неправда спрямо добруджанското население, съ мирния букурещки договоръ, който отрича нашето право на самоопредѣление, изразено тѣй високо въ добруджанския народенъ съборъ въ Бабадагъ. Но българския народъ трѣбва да ни поддрѣпи въ борбата за нашето обединение съ него. Българската армия, която даде толкова оскжнитъ жертви и ороси съ цѣната си кръвъ нашитъ поля, изкупи напълно нашата свобода. Ние добруджанцитъ издигаме нашия мощентъ протестъ срещу въвеждане изкуственъ кондоминиумъ. Настояваме веднага за българско управление и присъединяване на цѣла Добруджа къмъ общото отечество — България.

Прѣдседателъ: Т. Атанасовъ
Секретаръ: Райчевъ

Господинъ Генералъ, въ годишнината на нашето освобождение, прѣдъ гробовѣтъ въ черковиятъ ни дворъ на падналитъ храбреци, ние се заклѣхме да пазимъ, съ примѣритъ на тѣхното самопожертвувание, свободата, която ни дарихте съ цѣната на оскжни и непрѣжалими жертви. Днесъ, 24 май, празнувайки паметта на олавянскитъ първоучители и равноапостоли, свѣтитъ братя Кирилъ и Методий, празнувайки и освѣщаването на училището ни, което ще носи името на Василъ Левски — апостолъ на българската свобода, ние повторно се заклѣваме да изпълнимъ и неговиятъ завѣтъ за свободата и обединението на България. Ние искаме незабавно да заживѣемъ и свободно да дѣшаме, чръзъ устието на Дунава, въ границитъ на майка България, като разчитаме на Васъ и храбрата родна войска. Ние издигаме високъ гласъ на протестъ срещу всякаквъ изкуственъ кондоминиумъ. Пожелаваме все тѣй рѣшително и самоотвержено да водитъ непобѣдимата българска армия за доизкарване народното дѣло до край. Богъ да поддрѣпа Вашата желѣзна дѣсица. Да живѣе непобѣдимата българска войска!

Прѣдседателъ на мѣстния комитетъ въ село Телца, Исакиенско: Ат. Говедарски
Секретаръ: Тодоръ Миронъ

ИЗЪ РОМЪНИИ.

(Оъ нашия специалентъ коресподентъ).

Букурещъ. Въ Молдова е обявена отъ нѣколко дена стачка на желѣзопътнитъ служещи, поради което движението по нѣкои линии е прѣустановено, а по други става съ извѣстни закъснения. Спреди едно ромънско официално съобщение, членове на комисията, ръководящи стачката, сж биле арестувани и прѣдани на военния сѣдъ, понеже желѣзничаритъ се считатъ мобилизирани, а освѣнъ това попадатъ подъ наказанията, прѣдвидени въ закона противъ коалирането и стачкитъ на държавнитъ служещи.

Въ третата колегия сж избрани правителствени кандидати съ изключение на Генералъ Авереску, който е избранъ на двѣ мѣста и двама негови съименници, избрани като независими. Между избранитъ правителствени кандидати фигурира и бесарабския министръ безъ портфейлъ Янкулецъ, макаръ че още не е ромънски поданикъ. Омицоза Спругуль като разглежда общия резултатъ отъ изборитъ, намара, че политиката на миръ и на подготвяне новото въздигане на страната е възтържествувала. Новиятъ парламентъ ще пристѣпи къмъ разрешенето на прѣдстоящитъ за-

дачи, за да се създаде едно ново бждаще и ще побрза да установи отговорноститъ за миналото. Омицозтъ не казва обаче нищо за бждащата политическа ориентировка на страната. Общо въ сѣната сж избрани 107 правителствени и три независими, а въ камарата 165 правителствени и 14 оппозиционерни Генералъ Авереску е избранъ на шестъ мѣста, а Маргилонаръ и Стере по на двѣ мѣста.

Министерствата на правосѣдството, финанситъ и вътрѣшнитъ дѣла ще бждатъ прѣнесени въ Букурещъ, веднага следъ ратификацията на мирния договоръ.

Лумина съобщава, че златния стокъ на ромънската народна банка се намиралъ въ Москва непокътнатъ и на сигурно мѣсто.

Износъ на германски и австрийски банкноти отъ окупирания территория за Молдова е забранено, подъ страхъ на конфискация и наказание.

До септември правителството ще прилага бюджетъ, който ще се изготвя мѣсечно, както е билъ случая прѣзъ изтеклата гдина въ Молдова, едва въ есенната сесия ще се внесе единъ шестмѣсечентъ бюджетъ до 1 априлъ 1919 г.

ИЗЪ БЕСАРАБИЯ.

(Отъ нашия специалентъ коресподентъ)

Букурещъ. Министръ Аронъ е съобщилъ на „Букурещеръ Таблатъ“, че ромънското правителство не знае нищо по новата украинска нота или за некаква делегация на украинското правителство до ромънското въ Бесарабия. Заминаването отъ Яшъ на украинския дипломатически прѣдставителъ Галаганъ нѣма никаква враждебна смисълъ; прѣдставителъ сж заманалъ за празникитъ. Аронъ билъ твърдо убѣденъ, че бждащитъ отношения между Ромъния и Украина, които иматъ толкова общи интереси, ще се сложатъ напълно на приятелски основи.

Бесарабския министръ въ Ромънския кабинетъ Чухуряну въ едно интервю изтъква, че даже и ромънскитъ селяни отъ Бесарабия били изненадани отъ съединението си съ Ромъния и били противъ него. Отъ ромънска страна се направило много, за да се удѣлочи пропагандата между бесарабското население и Ромъния. Войската и офицеритъ сѣ отнасяли особено враждебно. Бесарабския селянинъ ще обича Ромъния, само когато получи всичката земи. И въ Ромъния аграрния въпросъ трѣбва да се разрѣши, като всичката земи се раздаде на тѣзи, които я обработватъ. Чухуряну счита рѣско друго разрѣшение за опасно. Бесарабия не трѣбва да се счита за плячка или за завладяна земи и заради това министъ е недоволенъ отъ начина, по който се опредѣлятъ цѣнитъ на хранитъ и изобицо произведенията на Бесарабия.

Германия е разрѣшила вноса на значителни количества лѣкарства за Бесарабия. Редовни параходни съобщения, между Одеса и Бесарабското пристанище Акерманъ ще започнатъ наскоро.

ИЗЪ ЧУЖБИНА.

(В. Т. Агенция и радкотелеграфа).

Парижъ подъ огъня на дългобойното оръжие.

Къслъ. „Кьолнише Цайтунгъ“ се научава, че снѣрѣдитъ на германското дългобойно оръжие засѣгнали нѣкои важни военни центрове въ Парижъ, а така сжщо и гарата Сенъ Лазаръ, деа de-toa и Пласъ де-ла-конкордия

Ирландскитъ жени противъ задължителната военна служба.

Ротердамъ. „Дейли Нюзъ“ съобщава отъ Дублинъ, че женитъ въ Ирландия подписали една клятва, спредиъ която се задължаватъ да се съпротивляватъ съ всички сили на задължителната военна повинностъ, а сжщо и да не извършватъ работата на мъжетъ, които насилствено се взематъ въ армията.

Съединенитъ Щати и чужденци.

Стокхолмъ. „Тиднидес“ съобщава, че американската камара е рѣшила да се екстеририратъ всички чужденци, които искатъ да се освободятъ отъ военна служба.

Бурякъ въ Берлинъ.

Виена. Австро-Унгарски министръ на външнитъ работи баронъ Бурякъ отпатува за Берлинъ.

Недоволството въ английската армия.

Берлинъ. Английскитъ пѣвници заявяватъ, че въ английската армия, имало голямо недоволство отъ британското главно командуване, на което главно тѣ отдаватъ своето поражение.

Германския военентъ министръ за западнитъ боеве.

Берлинъ. Въ вчерашното заседание на Райхстага военниятъ министръ, говорейки по военното положение, заяви между другото:

Грижливо приготвената германска атака ни доведе до една голяма победа, която причини на съгласиеното тежки загуби. Само чрез употребението на французките резерви било възможно да се задържи разбитият английски босен фронт. Назначеният за поддръжка на английската армия, французки дивизии сж липсвали при Шмента-Де-Дамъ. И намиращият се там уморени английски дивизии не сж могли да устоят на силния германски напоръ. Голяма част отъ французката армия сж разбита. Тя наречената запасна или резервна армия на Генералъ Фошъ не съществува вече. Не на разпаданието на Русия се дължи поражението на антантата; руската помощ само забави това поражение. Антантата съзнава своето сериозно положение, обаче още не е наклонна към миръ. Ние очакваме сж голямо доверие блиския край.

Нова република въ русия.

Берлинъ. Отъ източното крайбрежие на Черно море и отъ Баку, съобщаватъ, че болшевишкото правителство е разтурено.

Съобщаватъ отъ Георгосия, че областта Георгия се е отделила отъ кавказката република, като образувала самостоятелно тавава. Новото Георгиевско правителство е съставено отъ умърени социалисти. Въ Берлинъ пристигна единъ прѣдставителъ на новата Георгиевска република, министръ Ченкелинъ, за да потвърди прѣдъ германското правителство независимостта на Георгия и желанието на последната да се овиква една конференция отъ прѣдставители на Георгия и централните сили, която да рѣши всички въпроси, свързани съ бъдещето на републиката. Германското правителство се отзовава благосклонно на това прѣдложение, като е посочило мѣсто за прѣговоритъ—Цариградъ.

Затваренето на Ню-Йорското пристанище.

Берлинъ. Съобщаватъ отъ Хага, че затварянето на Ню-Йорското пристанище се дължи прѣдъ всичко на факта, че германски минни сж констатирани въ американскитъ крайбрежни води. Прѣдъ Ню-Йоркъ действували 5 германски подводници.

Хроника

За износа и вноса. При дирекцията на железницата се създава специално бюро за износа и вноса между България, Австро-Унгария и Германия. Всичкиятъ вносъ и износъ ще става посредствомъ това бюро.

Нови ректоръ и декани на университета. Прѣсдавателското тѣло при университета въ избрането си на 8 т. м. е избрало за ректоръ на университета за идната 1918/1919 учебна година редовния професоръ сж историко-филологическия факултетъ Д-ръ Иванъ А. Георговъ, за деканъ на историко-филологическия факултетъ професоръ Д-ръ Анастасъ Иширковъ, деканъ на физико-математическия факултетъ професоръ Д-ръ Стефанъ Петковъ и деканъ на юридическия факултетъ професоръ Д-ръ Тодоръ Кудевъ.

Войнишки помощи. За времето отъ 15 май до 31 сжщия въ фонда „войнишки сѣмейства“ сж поставили отъ войни покертувани 13,815 лв. 36 ст. За сжщия периодъ фондътъ е изразходвалъ за мажоредни помощи на бойнишки сѣмейства 15,075 лв.

За прибирането на реолтата. Дерекцията за стопански грижи и обществена прѣвидливостъ е нареждала до военниятъ агрономъ при прибирането на хранитъ да използватъ труда на всички свободни лица отъ 16 до 60 години.

Взбранъ върху битото сирене. Битото сирене е поставено подъ възбрана. Комитетитъ ще го изематъ отъ мацдритъ, за да го раздаватъ на населението.

Усилване производството на кашкавала. Общинскитъ кметове лично ще се държатъ отговорни, ако не проявятъ достатъчно усърдие въ прилагане наредбитъ за усилване производството на кашкавалъ сирене и масло.

Поправка. Въ миналия брой въ отѣла „Прѣгледъ на пресата“ е вмѣната погрѣшно въ извлѣчението отъ в. „Frankfurter Zeitung“ думата Добруджа, вмѣсто държава.

Книжнина.

- Получиха се въ редакцията ни:
1. Пѣсни за Добруджа отъ Любомиръ Бобевски. Цѣна 3 лева.
 2. Национална литература, критически студии върху Петко Тодоровъ, Пенчо Славейковъ, Кирилъ Христовъ и народнитъ ни пѣсни отъ Георги Д. Грудевъ. Цѣна 7 лева.
 3. Стопански прѣгледъ и домакинство, г. VI, бр. 4—5. Годишенъ абонаментъ 6 л. Гърново.
 4. Развитие, г. I, бр. 7. Годишенъ абонаментъ 15 л. София.
 5. Известия на българското дружество „Червентъ Нръст“, г. III, бр. 109. Годишенъ абонаментъ 10 лева. София.

6. Bulgarenschau — Български прѣгледъ, г. II, бр. 9. Годишенъ абонаментъ 8 марки. München, Landwehr-Strasse 3.

7. Народно стопанство, г. XIV, бр. 9—10. Годишенъ абонаментъ 10 лева. София.

8. Всеобщъ прѣгледъ, г. II, кн. 2—3. Годишенъ абонаментъ 8 лева. София.

БИБЛИОТЕКА
„ДОБРУДЖА“

Издава Народно спомогат. фондъ „Добруджа“.

Извлѣзоха отъ печатъ и се пускатъ въ продажба следнитъ епиги:

- № 1. Историческитъ права на България върху Добруджа отъ Миланъ Марковъ. Цѣна 2 лева.
- № 2. Добруджа и нашето възрандане—(Културно-исторически издирвания) отъ С. Чилингировъ. Цѣна 5 лева.
- № 3. Юстенданянското пристанище отъ Д-ръ Ив. Пенковъ. Цѣна 1-50 лева.
- № 4. Мемоара на Добруджанци, съ една фотографическа снимка, отъ Централния Добруджански Народенъ Съветъ. Цѣна 1-50 лева.
- № 5. Ромѣнскитъ жестоконости надъ отвлѣченото добруджанско население въ Молдова, I свѣтъ. По официални ромѣнски документи и лични изповѣди съ една факсимиле и една фотографическа снимка. Отъ Драгомиръ Пачовъ и Данаилъ В. Капезъ. Цѣна 2-20 лева.

Всички порѣчки да се изпращатъ до Библиотеката Добруджа, ул. Гурко № 16. Телефонъ № 368 и дружество Курьеръ—София.

На книжари-отстъпка по споразумение. Намира се при всички въстникарски агенции и книжари въ Царството.

Въ Тула—при книжарницитъ Кр. Дончевъ и Дим. Малоситски.

Въ Бабадагъ—въ книжарница ф. „Добруджа“.

Добруджанци, не забравяйте фонда „Добруджа“, който обслужва кашата кауза!

МАРТИРОЛОГЪ

НА ИЗВИТИТЪ И ЗАГИНАЛИТЪ ВЪ МОЛДОВА ОТВЛѣЧЕНИ ДОБРУДЖАНЦИ

17.

№ по редъ	Име и прѣзвие на загиналия	Отъ гдѣ е родомъ	Околия	Възраст	Сѣмейно положение	Колко деца има	Занятие	На какъ дата презъ 1916 г. е билъ отвлеченъ	Гдѣ е загиналъ
537	Пелкоцъ Велковъ	с. Кара вели-кьой	Силестренска	35	Жененъ	—	земледѣлецъ	9/VIII	гр. Яшъ
538	Адилъ Али Байракта	„	„	25	„	—	„	„	„
539	Мехмедъ Фератовъ	с. Дуруларъ	„	60	„	2	„	„	„
540	Иса х. Афзовъ	„	„	50	„	5	„	„	„
541	Мехмедъ Зекировъ	„	„	30	„	—	„	„	„
542	Мурадъ х. Ахмедовъ	„	„	45	„	3	„	9/VIII	„
543	Рафи Арифовъ	„	„	35	„	2	земледѣл.	„	„
544	Османъ Воваджи	„	„	55	жененъ	1	„	„	„
545	Иванъ Нотковъ	с. Кара Есе-кьой	„	67	„	5	„	„	с. Анежи
546	Салиманъ Ибрамовъ	„	„	45	„	2	„	„	„
547	Мустафа Юсеиновъ	„	„	40	„	3	„	„	„
548	Ахмедъ Хасановъ	„	„	40	„	3	„	„	„
549	Мехмедъ Чолакъ	„	„	60	„	1	„	„	„
550	Османъ Ахмедовъ	„	„	20	„	—	„	„	„
551	Кадиръ Османовъ	„	„	45	„	4	земледѣлецъ	„	„
552	Георги Станковъ	с. Аджи-гьоль	Тулченскъ	70	жененъ	3	„	6/IX	гр. Стефанци
553	Димитъръ Михалчевъ	„	„	65	вдовецъ	4	земледѣлецъ	„	„
554	Георги Славовъ	„	„	60	жененъ	4	земледѣлецъ	„	„
555	Велко Михаловъ	„	„	70	„	8	„	„	„
556	Коста И. Вимиковъ	„	„	55	„	5	„	„	„
557	Кольо Костовъ	„	„	58	„	3	земледѣлецъ	„	„
558	Коста Атанасовъ	„	„	50	„	6	„	„	„
559	Димитъръ Т. Баевъ	„	„	55	„	4	„	„	„
560	Георги Кирчевъ	„	„	52	вдовецъ	6	„	„	„
561	Хиню Михалчевъ	„	„	75	жененъ	5	„	„	„
562	Петко Ивановъ	с. Хаджиларъ	„	75	вдовецъ	3	„	3/VIII	Щефанци
563	Маринъ Точевъ	„	„	62	жененъ	4	„	„	„
564	Начо Ангеловъ	„	„	62	„	3	„	„	„
565	Кольо Димевъ	„	„	52	„	4	„	„	„
566	Мария Ст. Радунева	„	„	42	„	1	домакинъ	25/„	Подлѣнъ
567	Иванъ Генчовъ	гр. Исаѣча	Исаѣченска	70	„	3	земледѣлецъ	„	гр. Дорохой (сѣдѣва)